

Za mlade zamejce in ohranjanje slovenščine

Na svetu deluje okoli 46 tisoč lions klubov, vsi pa imajo isto vodilo – pomagati. Vsak med njimi deluje v svojem lokalnem okolju. Lions klub Ljubljana-Rožnik pa je šel s svojimi razmišljanji in aktivnostmi prek lokalnih meja; vstopil je v celotni slovenski etnični prostor.

»Med drugim smo si zadali za cilj pomagati Slovincem zunaj matične domovine pri ohranjanju slovenskega jezika,« pravi Rajko Kotnik, ki je ob izteku lionističnega leta 2012–2013 svojo funkcijo enoletnega predsednika predal kolegu mag. Robertu Špendlu. »Projekt *Iskrice v oče* je nastal na pobudo mag. Boga Šesta, našega člana in poznavalca zamejske problematike, ki je opozoril na nevarnost izgubljanja slovenske identitete in slovenskega jezika na določenih območjih našega etničnega in kulturnega prostora, ter predlagal, da z organizacijo letovanj za zamejske otroke v matični domovini, skupaj s slovenskimi otroki iz socialno šibkejših okolij, pomagamo krepiti jezik in osebne vezi,« razlaga Rajko Kotnik. Prejšnja leta so z zamejskimi otroki letovali šolarji z mariborskega konca in Prekmurja, letos pa so se s šolarji iz Benečije družili otroci iz Semiča v Beli krajini.

Organizacija letovanja je v finančnem in organizacijskem pomenu velik, odgovoren in zelo zahteven zalogaj. Za pedagoški del letovanja so se povezali z ZPM Ljubljana Vič-Rudnik, saj tudi letujejo v njihovih prostorih v Pacugu. Rajko Kotnik pojasni, da si vsi člani, še zlasti pa člani koordinacijskega odbora, prizadevajo zbrati sredstva, saj je za letovanje potrebnih več kot 15 tisoč evrov. V strošek letovanja je vključen tudi prevoz otrok. Večerne urice pravljic in pripovedk ter druge dejavnosti oziroma zanimivosti pripomorejo k uporabi lepšega in polnejšega izražanja v slovenskem jeziku. Na letovanju tudi poskrbijo, da zamejski otroci spoznajo svojo matično domovino, otroci iz Slovenije pa življenje Slovencev zunaj naših meja.

Rajko Kotnik: »Na letovanjih zamejski otroci spoznajo svojo matično domovino, otroci iz Slovenije pa življenje Slovencev zunaj naših meja.«

»Vsi zamejci – od Porabja, prek Benečije do Koroške – potrebujejo predvsem neposredne medčloveške stike z matično domovino. V živem medsebojnem stiku se odrazita dejansko življenje in stanje duha,« so izkušnje članov Lions kluba Ljubljana-Rožnik.

Ob tem svojem osrednjem projektu pa se Lions klub Ljubljana-Rožnik odziva tudi na aktualne potrebe in dogajanja. Tako so novembra 2012 prispevali donacijo za pomoč ljudem v Podravju, ki so bili prizadeti v poplavih. Lions klubu Brnik so darovali finančna sredstva za njihovo akcijo cepljenja otrok proti klopnemu meningoencefalitisu, in sicer na enem izmed najbolj ogroženih območij v Sloveniji, v Poljanski dolini. Dotaknila se jih je tudi usoda ljudi s posebnimi potrebami, ki svoje življenje preživljajo v domu v Dornavi. Država jim je popolnoma obrnila hrbet, pravi naš sogovornik, Lions klub Ljubljana-Rožnik pa je že začel z obsežno akcijo zbiranja oblačil in življenjskih potrebščin, ki bi bile stanovalcem doma v pomoč in veselje ter jim omogočile dostojno življenje.

Ni pa dovolj le pokazati dobro voljo in

prispevati denar! Člani Lions kluba Ljubljana-Rožnik se potrudijo poiskati ljudi, ki resnično potrebujejo pomoč in se v njihove probleme tudi poglabijo. To so pokazali tudi pri aprilskem razdeljevanju paketov hrane, ki ga je sicer na območju vse države organiziral slovenski Distrikt 129, to je združenje vseh slovenskih lions klubov. »Spoznana krutost realnega življenja, v kateri živijo ljudje v naši soseščini, je bila na robu verjetnega in možnega,« je povedal Rajko Kotnik.

Lidija Jež

Fotografiji: Lidija Jež

Marina Cernetig, Inštitut za slovensko kulturo:

»Lions klub Ljubljana-Rožnik nam že več let omogoča, da se mladi iz Benečije, natančneje iz Nediških dolin, povezujejo s slovenskim prostorom, se jezikovno izpopolnjujejo in povezujejo z mladimi iz Slovenije. Sklepajo prijateljske vezi, ki se potem nadaljujejo in utrjujejo občutek pripadnosti slovenski kulturi. To je še posebej pomembno, saj se njihovo šolanje v slovenskem jeziku konča pri štirinajstih letih. Vse družine tudi nimajo možnosti, da bi svojim otrokom omogočile dodatna poletna izobraževanja. Utrjevanje živega slovenskega jezika je zato izjemnega pomena. Zelo smo hvaležni za posluš in za pomoč in upamo, da se bo to sodelovanje nadaljevalo še mnogo let.«

Branka Bukovec, Društvo za razvijanje prostovoljnega dela:

»Projekt Lions kluba Ljubljana-Rožnik, ki omogoča otrokom iz zamejstva, da preživljajo počitnice z vrstniki iz Slovenije, je vreden vse pohvale. Tako lahko utrjujejo slovenski jezik, pomembno pa je tudi, da spletajo prijateljstva, ki se rojevajo na skupnih letovanjih. Vemo, kako težko je ohranjati svoj jezik v večinsko drugače govorečem okolju, izkušnja jezika v praksi pa je pogosto nekaj drugega od znanja, ki so ga otroci pridobijo v šoli. Skupna letovanja so tako tudi šola za funkcionalno znanje slovenščine, česar v domačem okolju ne bi mogli pridobiti.«

